

CD-LABEL CUGATE

opent deuren naar onontgonnen gebieden

CUGATE [ZEG: KJOEGEET] **CLASSICS** IS EEN NIEUW DUIJS LABEL DAT VOORAL OPNAMEN UITGEEFT DIE DECENIA OP DE PLANK LAGEN. HET GAAT OM MUSICI EN LANDEN WAARVAN WE NAUWELIJKS WETEN. HIERMEE OPENT HET LABEL DUS LETTERLIJK EN FIGUURLIJK DE DEUREN NAAR ONONTGONNEN GEBIEDEN.

CuGate zelf bestaat al een tijd; het is een bedrijf dat zich vooral richt op digitale media en copyright. Nu is er dus een cd-label bij gekomen. Dr. Elmar Lindemann, 'head of classical operations', nam het initiatief voor de cd-uitgaven. Distributiepartner is het Nederlandse New Arts International.

Hoe komt Lindemann aan al die opnamen? Producent Memo Rhein nam vanaf eind jaren 1980 voor Sony (waar Lindemann werkte) meer dan tweehonderd concerten op in Rusland, Oekraïne, Litouwen en Georgië; materiaal voor drie- tot vierhonderd cd's. Het gaat om mainstream klassieke muziek van bijvoorbeeld Tsjaikovski en Rimski-Korsakov, maar ook om vrij onbekend Russisch repertoire en etnische muziek. Na de glasnost kregen veel musici in het voormalige Oostblok de kans om zich aan het publiek te tonen en een plek te verwerven in de muziekwereld naast de grote namen. Memo Rhein ontdekte deze ontwikkeling en nam hun concerten op. Hij deed dat met de allerbeste technische middelen die er bestonden. (Voor de kenners: 24 bit en 96kHz; veel meer dan de 20 bit en 44.1 kHz die nu de standaard voor cd's zijn. Tegenwoordig

vindt dus *downconverting* plaats.) Sony was hiermee de eerste en zijn tijd ver vooruit.

Een nieuw management zag af van publicatie en Rhein bleef zitten met deze schat aan materiaal. Rhein en Lindemann kwamen elkaar later tegen en besloten de unieke verzameling alsnog te publiceren; gelukkig had Rhein alle rechten. De vraag is alleen: hoe verkoop je cd's in een tijd waarin cd-labels en -winkels het moeilijk hebben? En dan ook nog oude opnamen? Door je duidelijk te onderscheiden, antwoordt Lindemann: "Je moet superkwaliteit bieden. Gelukkig klinken onze opnamen als nieuw, dankzij de opnametechniek. En die mainstream is toch heel interessant, omdat het een beeld geeft van het eigen geluid dat orkesten hadden. Zoals de Berliner Philharmoniker dat nu nog heeft, hadden Russische orkesten dat twintig jaar geleden ook. Het geeft een mooi tijdbeeld van het Russische klassiekemuziekleven qua klank en repertoire; het levert een bijdrage aan de muziekgeschiedenis."

Er zijn nu vijf dubbel-cd's en vijf losse cd's beschikbaar, die de focus van het op Oost-Europa gerichte label weergeven.

Neem het *Carmen*-project: een arrangement van Bizets beroemde suite voor bajan (Russische accordeon), balalaika's en slagwerk. De dubbel-cd's zijn opnamen van het Tbilisi Symphony Orchestra onder Jansung Kakhidze; een eerbetoon aan de dirigent die vorig jaar 80 geworden zou zijn en die door de *Neue Zürcher Zeitung* 'de Georgische Karajan' werd genoemd. En er volgt een

serie met Russische muziek, gespeeld door Russische musici. Verder biedt CuGate videoregistraties, opgenomen in het Djansug

Kakhidze Tbilisi Centre for Music and Culture, een zaal die Rhein en Kakhidze senior ontworpen voor hd-opnamen. Er staan overigens niet alleen oude opnamen op de lijst. Zo verschijnt er een twee jaar oude opname van Rachmaninovs Zesde symfonie met het Tbilisi Symphony Orchestra, gedirigeerd door Vakhtang Kakhidze, de zoon van Jansung. En nieuwere muziek van bijvoorbeeld Nino Rota.

HIEKE VAN HOOGDALAM

EEN SCHAT AAN MATERIAAL

VOOR INFORMATIE ZIE:
NEWARTSINT.COM

